

РЕПУБЛИКА СРБИЈА
ОКРУЖНИ СУД У БЕОГРАДУ
ВЕЋЕ ЗА РАТНЕ ЗЛОЧИНЕ
Посл. бр. К.В. 05/2007

ТРАНСКРИПТ АУДИО ЗАПИСА

Са главног претреса од 03.07.2008. године

Констатује се да су приступили:

- **Заменик тужиоца за ратне злочине Милан Петровић.**
- **Оптужени Илија Јуришић.**
- **Браниоци адвокат Ђорђе Дозет, адвокат Стеван Протић.**
- **Сведоци-оштећени Ђурић Боро и Јовановић Живан су присутни, од позваних једанаест сведока.**
- **Сведок Пајкић Раде није приступио, нема доказа да је позив примио, нема извештаја из суда у Тузли.**
- **Сведок-оштећени Сарафијановић Жељко није приступио, нема доказа да је позив примио.**
- **Сведок-оштећени Сарафијановић Милутин није приступио, нема доказа да је позив примио.**
- **Симић Бранко није присутан, нема доказа да је позив примио.**
- **Тодоровић Зоран није присутан, нема извештаја из суда о пријему позива.**
- **Вукојевић Зоран није присутан.**
- **Петровић Госпа није присутна, нема извештаја да су позив примили.**
- **Сведок-оштећена Поповић Мирјана није присутна, позив је примила.**

Констатује се да је од стране Основног суда у Зворнику број 083М пом-08000033 од 23.06.2008.године, извештен суд да је сведок Поповић Мирјана слабог здравственог стања, да није у могућности да се одазове на позив Окружног суда у Београду обзиром да има

одређених породичних проблема, да је свекар слабог здравственог стања и да јој је свекрва умрла пре два месеца.

- Сведок-оштећена Благојевић Борка није присутна, позив је уредно примила.

Констатује се да је списима здружена службена белешка Службе за помоћ и подршку сведоцима и оштећенима К.В. Су.пов.број 34/08 од 30.06.2008.године, којим се извештава суд да је сведок-оштећена Благојевић Борка повредила ногу и да није у могућности да се у предвиђеном термину одазове позиву.

Суд доноси

РЕШЕЊЕ

Да се главни претрес ОДРЖИ.

НАСТАВАК ДОКАЗНОГ ПОСТУПКА

Суд доноси

РЕШЕЊЕ

Да се у наставку доказног поступка саслуша сведок-оштећени Ђурић Боро.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Хоћете молим вас да позовете сведока.

Добар дан господине Ђурићу.

СВЕДОК ОШТ.БОРО ЂУРИЋ: Добар дан.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Хоћете рећи Ваше пуно име и презиме?

СВЕДОК ОШТ.БОРО ЂУРИЋ: Ђурић Ранка Боро.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Које године сте рођени, где сте рођени?

СВЕДОК ОШТ.БОРО ЂУРИЋ: 1962., 01.августа.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Од оца?

СВЕДОК ОШТ.БОРО ЋУРИЋ: Ранка.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ранка, где сте рођени?

СВЕДОК ОШТ.БОРО ЋУРИЋ: Село Васиљевци, Општина Лукавац.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Где Вам је пребивалиште?

СВЕДОК ОШТ.БОРО ЋУРИЋ: Тренутно, исту адресу сам задржао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: На истој адреси?

СВЕДОК ОШТ.БОРО ЋУРИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта сте по занимању?

СВЕДОК ОШТ.БОРО ЋУРИЋ: Висококвалификовани вариоц.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Запослени сте јел тако?

СВЕДОК ОШТ.БОРО ЋУРИЋ: Запослен у Словенији, да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, Ви сте позвани у својству сведока-оштећеног, као сведок дужни сте да говорите истину, давање лажног исказа је кривично дело, нисте дужни да одговарате на питања уколико би одговорима себе или неког Вашег блиског сродника изложили тешкој срамоти, знатној материјалној штети или пак кривичном гоњењу. Да ли сте разумели?

СВЕДОК ОШТ.БОРО ЋУРИЋ: Разумео.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ја бих Вас замолила да прочитате овај текст заклетве који се налази испред Вас?

СВЕДОК ОШТ.БОРО ЋУРИЋ: Нема ту ништа. Наглас или засебно?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Наглас прочитајте.

СВЕДОК ОШТ.БОРО ЋУРИЋ: Заклињем се да ћу преводити савесно и непристрасно.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, не, то је погрешно, јел имате другу заклетву, ова је за преводиоца, тумача.

СВЕДОК ОШТ.БОРО ЋУРИЋ: Заклињем се да ћу о свему што пред судом будем питан, говорити само истину и да ништа од онога што ми је познато нећу прећутати.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Хвала, лепо.

Сведок-оштећени упозорен, опоменут, заклет па изјави:

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Господине Ћурићу да ли сте Ви били негде саслушани поводом овог догађаја такозване «тузланске колоне»?

СВЕДОК ОШТ.БОРО ЋУРИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Нисте били никад?

СВЕДОК ОШТ.БОРО ЋУРИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Реците ми, где сте се налазили у овом периоду, дакле.

СВЕДОК ОШТ.БОРО ЋУРИЋ: После рата или?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, не, у овом, 15.маја '92.године, у спорном периоду да ли сте били у Тузли, где сте били, на којим пословима?

СВЕДОК ОШТ.БОРО ЋУРИЋ: Пошто сам ја имао уговор са војском на три године потписаног 13.априла '92.године, добио сам сина у том периоду па сам имао допуст кући. Тај дан сам се вратио у Тузлу, значи негде око три сата.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Баш тог дана 15.маја?

СВЕДОК ОШТ.БОРО ЋУРИЋ: Тог дана, да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. У које време?

СВЕДОК ОШТ.БОРО ЋУРИЋ: Негде око три сата, значи у 1 и 30 сам кренуо са Кањика то Вам је до Лукавца 40 минута, до Тузле једно 30, тако, између пола три, три сам био у Тузли.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А када сте пре тога напустили Тузлу?

СВЕДОК ОШТ.БОРО ЋУРИЋ: Па негдје једно три дана сам имао допуста, пошто сам добио сина.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Три дана само?

СВЕДОК ОШТ.БОРО ЋУРИЋ: Па сам добио од војске да жену смјестим, изведем, и дјете.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А иначе колико дуго сте боравили до тог допуста у Тузли?

СВЕДОК ОШТ.БОРО ЋУРИЋ: У Тузли? У Тузли сам боравио негде од октобра '91.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У овој војној касарни?

СВЕДОК ОШТ.БОРО ЋУРИЋ: Да. И онда сам потписао уговор 12.априла, или 13., слагаћу, да не би било. Значи 12 или 13.април сам потписао уговор на три године, и ступио сам на ту службу у чину млађег водника.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јел можете да опишете каква је била ситуација у Тузли, у то време док сте били у касарни. Да ли сте приметили да ли је било нешто необично, да ли знате кад је Босна прогласила независност?

СВЕДОК ОШТ.БОРО ЋУРИЋ: Пошто сам ја прије потписивања уговора био сам у извиђачкој чети, био сам командир вода имао сам чин водника, значи, имали смо дужности да вршимо контроле по Тузли у цивилном одијелу обилазили смо тако та мјеста где су се окупљали нама сумњиве личности, било је свега, било је непријатности, све што смо ми

запазили то је нама склањано и тако. Чак смо били хапшени, било је доста униформисаног лица.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Кад, у то време, док сте боравили тамо?

СВЕДОК ОШТ.БОРО ЋУРИЋ: Тако, да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, причајте, кад сте дошли у касарну, какво сте стање затекли тог дана 15.маја, испричајте нам, ја Вас нећу прекидати, Ви причајте све шта се догодило?

СВЕДОК ОШТ.БОРО ЋУРИЋ: Кад сам, можете ме прекинути, добро, ја нисам никад имао сусрета са судом, па тако је то мени незгодно и тако. Дошао сам у Лукавац било је све пусто, није било можда ту, на једној станици можда десет особа није било, кад сам кренуо од Лукавца према Тузли, мјесто Шички ту је већ било почето склањање свих аута тако свега, било је доста униформисаних особа, све до Тузле, значи све то блокирано, склањано је према аутобуској станици, ја сам дошо ту и сео сам на аутобус и дошао сам доле на Брчанску Малту прије касарне, ту смо излазили, ми смо то звали Мала пијаца, тако се звало мјесто, то је била пијаца за поврће, воће и тако. Ту је било доста војске, заузимали су положаје, ишли на све стране у подруме, на спратове са наоружањем, ту сам изашао, било је доста људи који су улазили у аутобусе, ја сам био у цивилној одијелу, значи нисам био у униформи. Пошао сам у касарну, на КПС-у су била два полицајца цивилна, имали су неке звјездице, сад чиновне не знам, и ја сам питао шта се дешава, један је се окренуо и пита га каже, ко је овај, није каже интересантан, тако на КПС-у није било, тамо сам ушао у касарну, нашао сам војске, мислим својих другова, све се купило, формирале су се мислим, формирале су се колоне, било је доста цивилних аута, доста је цивила било са аутима који су ту долазили у касарну, бјежали.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко је Вама био непосредно надређен?

СВЕДОК ОШТ.БОРО ЋУРИЋ: Кад сам потписао уговор тад ми је био потпоручник да ли је Џевад, не знам, ми смо имали један шатор на Козловцу горе, ми смо били задужени да, значи држимо контролу да ли неко надгледа касарну, дал, знам да је био муслиман, међутим имао је неких проблема, значи није био заинтересован за нашу јединицу, био је одсутан, стално је долазио, овај депресију неку, неке проблема, да ли је значи већ било ту расуло, да ли је ишо, не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А шта сте на Козловцу имали, нисам чула?

СВЕДОК ОШТ.БОРО ЋУРИЋ: Шатор.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шатор?

СВЕДОК ОШТ.БОРО ЋУРИЋ: Ја.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

СВЕДОК ОШТ.БОРО ЋУРИЋ: Та јединица моја, и ми смо значи надгледали да ли неко надгледа касарну, вршили патроле горе са тога дјела изнад касарне, ми смо ту били и дању и ноћу док смо били ту.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је ту био неки магацин?

СВЕДОК ОШТ.БОРО ЋУРИЋ: Не, шатор, значи војнички шатор.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, не, на Козловцу да ли је био неки манастир?

СВЕДОК ОШТ.БОРО ЋУРИЋ: Манастир?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Магацин, магацин?

СВЕДОК ОШТ.БОРО ЋУРИЋ: Не, испод, кад се крене од касарне били су хангари, то су били хангари од ТО-а, значи ту се пролазили.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта је било у тим хангарима?

СВЕДОК ОШТ.БОРО ЋУРИЋ: Не знам, то не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не знате ништа?

СВЕДОК ОШТ.БОРО ЋУРИЋ: Мислим, то нисам улазио и. Ми смо значи имали војнички шатор стационаран та моја јединица, и ми смо значи ту добијали храну, вршили смо надгледање, значи да ли неко надгледа касарну, вршили патроле ноћу, тако, једноставно чували смо касарну са те стране.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је било у то време неких инцидената, да ли је било пуцњава у правцу касарне?

СВЕДОК ОШТ.БОРО ЋУРИЋ: Је, доста пута је било, био је пут значи изнад тог Козловца, био је пут и ту биле су куће и туда се ноћу дешавало свашта, било је пуцњева било је свега, мислим, не директно на нас, нисмо имали сукоба у то вријеме с њима, али било је пуцњева сада а које врсте ја не знам, зашто је се пуцало.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Када сте дошли у касарну, дали сте се јавили некоме?

СВЕДОК ОШТ.БОРО ЋУРИЋ: Никоме се нисам могао јавит, нашао сам из своје јединице био је ја мислим да је било име Фрањо, брко, један момак, њега сам нашао, пошо сам тражит своје наоружање, то кад сам кренуо значи раздужио сам пушку, предао сам у чету, дошао сам у чету горе и нашао сам тога, ја мислим да му је било име Фрањо, имао је бркове, онако старији човек једини, било је мислим три, четири човека који су били друге националности значи Хрвата и Муслимана у јединици, сад не могу рећи пет, али три, четири је било, који су имали војни позив и сад какав су имали они задатке ја не знам, били су с нама. Њега сам нашао, стављао је пиштољ ту и имао је отворене ормаре и узимо је метке.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А реците, тад кад сте видели да су формиране те колоне, јесте ли Ви знали да треба да се војска исели?

СВЕДОК ОШТ.БОРО ЋУРИЋ: Па ја сам дошо око три сата, значи у том времену смо, мислим, мало сам своје колеге, јер пошто сам ја ипак ту већ осам, девет месеци био знао сам много људи и тако причали смо, људи су ту били, пошто сам ја био одсутан, тако сам, нисам био толико, нисам се знао шта је се дешавало тих дан, два, тако да сам с њима то се скупило се, и знам да је био задатак ко год је реко да не би случајно неко ишо и обијао магацине те територијалне одбране, значи, а остало све што се, значи што има у касарну и може се узет, на пример наоружања, има вишке, дал муниције, значи може се све ставит у камионе, јер таква је наредба била војсци да се значи само не сме дират магицини од ТО.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А ко је издао ту наредбу да се не смеју дирати магацији?

СВЕДОК ОШТ.БОРО ЋУРИЋ: Па не знам, то је тако међу војском кружило, е сад ја нисам чуо ни од кога, значи ја нисам присуствовао никаквом састануку, нисам ничему да би ја могло сада, значи, међу нама војском се тако причало да не би случајно него ишо горе обијао те магације и тако.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И шта сте Ви радили, јесте ли нешто вршили неки утовар ових материјално-техничких средстава, да ли сте Ви нешто радили?

СВЕДОК ОШТ.БОРО ЋУРИЋ: Ја, био је један водник Хрват, околине Славонског брода, активно војно лице, да ли је био водник или старији водник I класе, тако нешто, значи смо се добро и њега сам нашо и каже он мени, каже, Боро каже видимо се у Сижју, то је једно село на Озрену, као наводно да ли је ту било значи треба да се исели у том правцу ил, немам појма, и ја сам био са њим и била су ту два оруђа највероватније је био «БОФ», ја мислим да је био «БОФОР», дал' 40 или 37мм, била два и узели смо ја и он да развалимо затварачем, јер то остаје ту, значи ми излазимо и тако кад смо то разваљивали ја сам има онај војнички крамп, будак и њега сам ошино по нози и тако мало се шалили и он је узео снајпер, имао је снајпер и показивао је мени, вако кад се гледа од касарне на лијеву страну према, каже видиш онде има откривен кров, каже ту имају, сигурно ће нас гађат, ово, оно, тако знаш, ако не буде се мирно изашло, и он је девет пута пуцао, кад ћемо кренут.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта је радио?

СВЕДОК ОШТ.БОРО ЋУРИЋ: Девет пута он је пуцао у зрак.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Где, горе у вис?

СВЕДОК ОШТ.БОРО ЋУРИЋ: У зрак, ја.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А што пуца, јел га Ви питате?

СВЕДОК ОШТ.БОРО ЋУРИЋ: Дал је давао неке знакове, дал је, значи пуцао је у зрак, значи не у правцу кућа, него пуцао је у зрак.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И Ви сте избројали девет пута?

СВЕДОК ОШТ.БОРО ЋУРИЋ: Девет пута. И ја сам био са њим лично.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И шта Вам он каже, јел га Ви питате нешто?

СВЕДОК ОШТ.БОРО ЋУРИЋ: Нисам га питао ништа, значи нисам уопште сумњао зашто је пуцао, нисам уопште то, био је активни водник и ја мислим да се повуко из Словеније са војском и ту је радио и овај, били смо добро.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли се сећате како се звао?

СВЕДОК ОШТ.БОРО ЋУРИЋ: Не знам, мислим не могу се сјетити.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Надимак или било шта?

СВЕДОК ОШТ.БОРО ЋУРИЋ: Знам да је био мршав нако, момак око једно тридесетих година тако, човек, момак не знам шта је био.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Одакле?

СВЕДОК ОШТ.БОРО ЋУРИЋ: Околина Славонског Брода. И он је са војском се повуко кад се ишло за Тузлу, да ли из Словеније, са тих дјелова је дошао доле, тако ту радио, мислим, пошто сам ја радио ту били смо добри и тако, пошто сам одатле.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте приметили да ли је још неко у кругу касарне пуцао тако у ваздух?

СВЕДОК ОШТ.БОРО ЋУРИЋ: Нисам, значи само сам са њим био.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Само њега.

СВЕДОК ОШТ.БОРО ЋУРИЋ: И он је знам да је девет пута испалио у зрак када је.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, и шта се даље дешава, формирана је колона?

СВЕДОК ОШТ.БОРО ЋУРИЋ: Па тамо негдје око пола седам, двадесет до седам, тако, почело се излазит, то је било доста војних камиона, било је доста цивилних аута, жена, дјеце, свега је било, формирало се и.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Тад ту док сте ту проводили време, значи од 15 часова отприлике до 19 часова, само ми реците да ли сте чули да ли је већ нека колона покушала да изађе, да ли сте имали прилике то да чујете, па да се вратила, да ли је неко причао од војске?

СВЕДОК ОШТ.БОРО ЋУРИЋ: Чуо сам само да је била млада војска, значи који су дошли, мислим наши из Босне који су били на служби у Хрватској, у доле Србији, Приштини, шта ја знам, они су дошли ту у

Тузлу су их довели ти, јер било је момака који су остали ту, из мог мјеста и та јединица је враћена негде око девет, десет сати они су отишли, то нисам присуствовао зато што нисам био ту та два, три дана, значи нисам видио ту јединицу, али мислим, оно између се да, јер знам доста момака који су били у Србији, који су дошли за том јединицом, они су остали и било је чак рањени, један момак баш у камиону самном је био рањен.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И реците како је то изгледало, јел то било више колона, једна колона, како је, испричајте нам о томе?

СВЕДОК ОШТ.БОРО ЋУРИЋ: Значи, јер то кад се излази из касарне има једини пут, долази се ту међу зграде, значи то је једини пут, нема то је, мислим није то неки кланац, али јесте, ипак је то значи зграде су лијево и десно, ја на камиону на којем сам био, ја сам био на камиону, било је нас пет горе.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: На ком камиону сте били, опишите камион, које марке?

СВЕДОК ОШТ.БОРО ЋУРИЋ: «110-ка».

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Војни камион?

СВЕДОК ОШТ.БОРО ЋУРИЋ: Војни камион «110».

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је имао цераду?

СВЕДОК ОШТ.БОРО ЋУРИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Откривен је био?

СВЕДОК ОШТ.БОРО ЋУРИЋ: Откривен је био.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко је био возач?

СВЕДОК ОШТ.БОРО ЋУРИЋ: Тубић Зоран.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Где сте Ви били?

СВЕДОК ОШТ.БОРО ЋУРИЋ: Ја сам био на камиону, а у камиону је био возач Тубић Зоран и био је један редовни војник који је исто тако што сам рекао са том јединицом дошао ту и остао, пошто је био једно село Смолућа и он је пошао с нама на Озрен, он је био са њиме и он је се наслонио, њему је метак прошо овда и.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Чекајте идемо по реду. Значи, не можете да се сетите ко је то био поред њега, ко је седео, ко је био сувозач?

СВЕДОК ОШТ.БОРО ЋУРИЋ: Ристић, знам да се презива Ристић.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ристић?

СВЕДОК ОШТ.БОРО ЋУРИЋ: Јесте, село Смолућа.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И колико сам схватила још тројица су позади?

СВЕДОК ОШТ.БОРО ЋУРИЋ: Била су три момка из Бочине, био сам ја и био је Пајкић Раденко, тога знам, то је момак од мене, а та момка три

из Бочине њих не знам по именима, виђао сам их али нисам се никада с њима дружио и нисам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ништа не знате, ни надимак, ни ништа?

СВЕДОК ОШТ.БОРО ЋУРИЋ: Не знам ништа.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, да ли издаје неко команду да се напушта касарна, да крене колона?

СВЕДОК ОШТ.БОРО ЋУРИЋ: Пошто значи нисам био на почетку колоне, био сам овамо негде око средине, нисам чуо никакву наредбу, формирана је колона, чело је кренуло ми смо за њим.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко је на челу, да ли Ви видите ко је био на челу?

СВЕДОК ОШТ.БОРО ЋУРИЋ: Не, био сам далеко, значи нисам био на почетку, једино.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Колико би отприлике возила било испред Вас, јел било доста возила испред Вас?

СВЕДОК ОШТ.БОРО ЋУРИЋ: Па било.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Отприлике?

СВЕДОК ОШТ.БОРО ЋУРИЋ: Па, сад не знам, знам да је било доста, једноставно.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, и Ви сте негде кажете били у средини?

СВЕДОК ОШТ.БОРО ЋУРИЋ: Ја сам био у задњи камион, испред нас су који је успио, који је ушо у ватру, ми смо били задњи, испред нас је био камион погођен, врата су била отворена и био је возач испао на лијево, сад ко је био унутра, не знам, то не могу причат, али био је.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ви видите да је возач испао из тог камиона испред Вас?

СВЕДОК ОШТ.БОРО ЋУРИЋ: Возач је испао, ми смо били у том камиону, ми нисмо могли назад него смо ми значи кренули даље и на нас је пуцато, дошли смо на раскрсницу ту ће је та мала бензинска, нешто је погодило у десно, точак задњи од 110-ке и окренуо нас, и ми смо значи кренули у правцу, није нас окренуло сто посто, него значи успио нас закренут, и возач је тада кренуо према Мајевици ту смо, ја, кад смо ту дошли био је жути камион возио је смеће из касарне, он је директно ударио у стуб за расвјету и он је тако остао ту.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Тај жути камион је ударио?

СВЕДОК ОШТ.БОРО ЋУРИЋ: Жути камион који је возио смеће из касарне. Касније сам чуо у Бијељини, мислим, кад сам био нашао сам, кад сам оперисан нашао сам био је мајор Бјелојица, мислим војска је причала да је он био у том камиону и ја сам био девет дана и побјего сам

из, пребацили су ме у стационар из болнице, ја сам само напустио и отишо сам на Озрен.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Реците то код бензинске станице колико сам Вас разумела, ту сте чули пуцњаву, кад сте дошли, где сте били тачно кад сте чули пуцњаву, када је почела?

СВЕДОК ОШТ.БОРО ЋУРИЋ: Ушли смо прве зграде, ми смо ушли ту, ушли смо у улицу, значи наш камион више није могао назад, значи нас је почело се пуцат и ми нисмо имали могућност да се враћамо назад, значи, иза нас је све што је било иза нас није, ми смо задњи камион који је ишао напријед.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Разумем, али који објекат је био ту у близини где се запуцало, где нисте могли назад да кренете, који објекат?

СВЕДОК ОШТ.БОРО ЋУРИЋ: Ту крећу, ту крећу становања, улица комплет ту започиње, ту је био, ту је ћошак касарне ту и ту је изиђе се према болници значи ту тек почињу зграде са десном страном, а са лијевом страном.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А колико сте се удаљили од касарне, колико метара сте од касарне?

СВЕДОК ОШТ.БОРО ЋУРИЋ: Таман смо били обишли око касарне, значи били смо у правцу касарне, на почетку, значи гледајући кад се долази из Тузле према касарни.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Значи тек сте одмакли од касарне, на самом почетку?

СВЕДОК ОШТ.БОРО ЋУРИЋ: Јер ми смо изашли где се возила храна, и ми смо обилазили значи око касарне и ушли смо у ту улицу, значи са лијеве стране гледајући из касарне биле су куће, значи то је куће фактички значи урбана средина, а са десне стране тек су почеле стамбени објекти и ми смо ту ушли, ја мислим да је ту нека пошта била мања ту.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Реците, каква је то пуцњава била, да ли је била појединачна, рафална, тад кад сте Ви чули у том моменту?

СВЕДОК ОШТ.БОРО ЋУРИЋ: Значи пуцало се на нас, ја не могу, мислим говорити из чега се пуцало, пуца се тако да ниси имао шансе ни дигнут главу ни, значи како су хтјели тако су и пуцали, значи ми нисмо, колона није формирана значи да је неко ишао да се бори не би био на камиону, значи или би бјежао или би ишо пјешке или би био значи, не би сједио на камиону, значи ми нисмо пружали отпор.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте ли имали оружје тад на камиону?

СВЕДОК ОШТ.БОРО ЋУРИЋ: Оружја је било у камиону ал нисам га имао у руци, значи нисам ишо у борбу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А ови други који су били са Вама јесу ли били наоружани?

СВЕДОК ОШТ.БОРО ЋУРИЋ: Не, што се тиче нас на камиону.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: На вас мислим.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ми смо имали своја лична наоружања која смо ми дужили у јединици.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта сте имали?

СВЕДОК ОШТ.БОРО ЋУРИЋ: Пушку, аутоматску пушку.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И ови што су били са Вама исто?

СВЕДОК ОШТ.БОРО ЋУРИЋ: Јесте.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И где сте држали те пушке?

СВЕДОК ОШТ.БОРО ЋУРИЋ: Значи држао доле практично где сам сједио доле на дну камиона.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Положену доле пушку држи?

СВЕДОК ОШТ.БОРО ЋУРИЋ: Па седио доле, ја, нисам је значи, нисам на камиону био да идем ратоват а.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А тад кад је запуцало, јесте и узели пушке, јесте?

СВЕДОК ОШТ.БОРО ЋУРИЋ: Па нисам имао шансе како ћу узет.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јел пуцао неко?

СВЕДОК ОШТ.БОРО ЋУРИЋ: Од нас? Ја нисам видио.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Кад је запуцало?

СВЕДОК ОШТ.БОРО ЋУРИЋ: Ја нисам видио да је ико пуцао са нашег камиона, сад да ли је са других камиона, то не могу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли можете да процените одакле пуцњи долазе?

СВЕДОК ОШТ.БОРО ЋУРИЋ: Пуцало се и из приземља и са спратова, пошто су ту зграде можда четири, пет спратова, значи пуцало се са свију страна у камион и сви су били рањени сем возача и мене. Значи ја сам рањен тек кад сам изашо у Симих Хан.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Испричајте како је то текло, значи нисте могли натраг, како, ко је погођен био?

СВЕДОК ОШТ.БОРО ЋУРИЋ: Ишли смо напријед значи све док је камион могао ићи, док је камион ишо, значи кад је камион блокирао пошто је, значи камион је почео да пуши, погодило га је нешто у задњи десни точак, сад шта га је погодило ја не знам, и док је све могао камион ићи цестом према горњој Тузли према Мајевици, значи, ми смо ишли,

када је камион блокирао на цести ту смо поизлазили, сви су били рањени, нису били тешко, значи сви су били лакше рањени.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Из вашег камиона?

СВЕДОК ОШТ.БОРО ЋУРИЋ: Из нашег камиона, сем возача и мене, и ми смо ту изашли и кад смо дошли била је цистерна војна и под њом је био један момак, највероватније возач или шта ли је био, била је овако значи десно од цесте склоњето, и окренута је била према Тузли, значи у правцу Тузле, да ли га, од чега, како, значи није био окренут према Мајевици, да ли је он ишао однекле према касарни, па га ту задесило или прије, можда није за време тога, да ли га можда сат, два прије ту неко напао или шта је било не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ви сте са возачем изашли?

СВЕДОК ОШТ.БОРО ЋУРИЋ: Сви смо ми са камиона ту изашли, и побјегли смо у канал ту је било мање ватре, значи пуцало се на нас али није мислим толико се пуцало, било је мање пуцњева и мене је ранило.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Где сте рањени?

СВЕДОК ОШТ.БОРО ЋУРИЋ: Рањен сам у том делу, ту.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У делу, ноге?

СВЕДОК ОШТ.БОРО ЋУРИЋ: Ту, е ту, ја.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Кука?

СВЕДОК ОШТ.БОРО ЋУРИЋ: Па тако, ту сам рањен.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У пределу десног кука, бутине?

СВЕДОК ОШТ.БОРО ЋУРИЋ: Па тако се зове, не знам ни ја.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па морате да кажете да би се снимило то, јер знате овде сам рањен ништа ми не значи, морате да кажете где у ком пределу.

СВЕДОК ОШТ.БОРО ЋУРИЋ: Па како ћу сад кад не знам како се зове тај дио. И ми смо поскакали смо сви у канал.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, а возач?

СВЕДОК ОШТ.БОРО ЋУРИЋ: И возач и сви, мислим ми из нашег камиона смо ту отишли у канал и бацита је нека направа нешто, нешто као елипасто овако, можда неке запремине можда два, три литра, и касније, то је нешто било ручне направе и мене је ранило ту, наишло је из касарне.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А шта је то, експлодирало или шта?

СВЕДОК ОШТ.БОРО ЋУРИЋ: Експлодирало, ја.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Експлодирало?

СВЕДОК ОШТ.БОРО ЋУРИЋ: Ја.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Где је то експлодирало?

СВЕДОК ОШТ.БОРО ЋУРИЋ: Ту у каналу ће смо ми били, ту је онај ће се копа.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И то Вас је исто повредило?

СВЕДОК ОШТ.БОРО ЋУРИЋ: Ја.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Где?

СВЕДОК ОШТ.БОРО ЋУРИЋ: То је мјесто Симин Хан, то је већ изађе се из Тузле, ја сам тек рањен кад смо изашли из колоне, значи ја нисам рањен доле у тој улици.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да, да, рекли сте, али где сте тад, том приликом кад је то експлодирало, које ране сте задобили где?

СВЕДОК ОШТ.БОРО ЋУРИЋ: Ту у пределу бутна кост.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А то све говорите тад да се то десило, ја сам мислила да сте поново рањени када је то бачено?

СВЕДОК ОШТ.БОРО ЋУРИЋ: Не, не, ја сам ту рањен.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Дорбо. И шта се даље дешава?

СВЕДОК ОШТ.БОРО ЋУРИЋ: Наишло је санитарско возило, из касарне, наишли су момци и била су врата, то је онај, мислим оклопњак, санитарско возило значи, без, није опремљено са наоружањем него само то је где је санитар био, и била су врата отворена позади, била су врата свезана, ми смо пошли у њега и ту је ранило једнога војника у руку. И са тим возилом смо изашли до, иде се за Живинице зове се ту, иде се за горњу Тузлу, ту је била мјешовита полиција, како су је звали, «Патриотска лига» и ту су били. И одатле су зауставили аутобус ишао је са Мајевице и наше пребацивао рањенике који су за Прибој, из Прибоја за Бијељину и тако.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Реците, том приликом када сте долазили у Тузлу, тог 15.маја, да ли сте имали прилике да видите неке запрете на путевима, да ли сте имали прилике да видите нека оклопна возила?

СВЕДОК ОШТ.БОРО ЋУРИЋ: Возила нисам видио, видио сам доста униформисаних лица који су улицу, значи већ на Шићком, ту су улица, ту су већ склоњали све аута са пута, више није уопште значи функционисао превоз, све су склањали с пута и кад сам улазио у Тузлу, онда је све окретато нове аутобуске станице, а она главна улица је била забртвљена, значи аутобус којим сам ја долазио из Лукавца је усмерено све овамо десно и сва су возила усмеравана према аутобуској станици, а возила нисам приметно.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А ко их усмерава, јесте ли видели ту униформисана лица?

СВЕДОК ОШТ.БОРО ЋУРИЋ: Све униформисана лица, јест.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Која су то лица, јел знате?

СВЕДОК ОШТ.БОРО ЋУРИЋ: Па у маскирним униформама, сад ко је био ја не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Какве маскирне униформе?

СВЕДОК ОШТ.БОРО ЋУРИЋ: Па маскирне униформе.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Које боје?

СВЕДОК ОШТ.БОРО ЋУРИЋ: Више су биле жућкасте, онако као нешто пустињска олуја, што сам ја примјетио.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли су били наоружани?

СВЕДОК ОШТ.БОРО ЋУРИЋ: Наоружани са аутоматским пушкама.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте имали прилике да тад, рекли сте кад сте долазили на капију, да сте видели два припадника полиције?

СВЕДОК ОШТ.БОРО ЋУРИЋ: Ја.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте видели још некога ту од?

СВЕДОК ОШТ.БОРО ЋУРИЋ: Видио сам мислим у цивилу ал који су шетали.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Само у цивилу, а да ли сте видели неке који су вишег чина од Вас?

СВЕДОК ОШТ.БОРО ЋУРИЋ: Ал долазио сам, видио кад сам долазио доле ће смо ми звали мала бензинска е доле сам видео доста лица која су тркала лијево дијесно, заузимала положаје, припремали се.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А да ли сте тад добили било какво упутство како да се понашате у тој колони кад напуштате касарну?

СВЕДОК ОШТ.БОРО ЋУРИЋ: Нисам био значи на челу горе, значи што сам чуо чуо сам од војске значи да нема провоцирања никаквога и нема да се не би дирали магацини од ТО-а, а лично ништа, нико ми није реко.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли Вам је уопште било познато шта се дешавало са магацинима територијалне одбране на Козловцу тад кад сте кренули?

СВЕДОК ОШТ.БОРО ЋУРИЋ: Не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не знате ништа?

СВЕДОК ОШТ.БОРО ЋУРИЋ: Не знам ништа, значи наредба је била да ми несмемо војска да и обијамо.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да, то сте рекли. Да ли знате да се нешто дешавало у међувремену док сте били ту?

СВЕДОК ОШТ.БОРО ЋУРИЋ: Ја нисам видио ништа, значи нисам видио.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не знате. Да ли сте чули за одред «окресаница»?

СВЕДОК ОШТ.БОРО ЋУРИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Нисте чули за такав одред?

СВЕДОК ОШТ.БОРО ЋУРИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко је био у то време командант касарне?

СВЕДОК ОШТ.БОРО ЋУРИЋ: Дубајић.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте га видели тог дана?

СВЕДОК ОШТ.БОРО ЋУРИЋ: Тог дана?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Тог дана?

СВЕДОК ОШТ.БОРО ЋУРИЋ: Нисам, зато што сам доша, значи тог дана њега нисам видео, чуо сам само од војске да су имали састанке са Бешлагићем и да ће значи, да војска не прави проблеме да имају састанак у Тузли да ће се ријешити излазак колоне и то.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, питања?

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Да ли Вам што говори име Мато Зримић или Зринић. Мато Зринић?

СВЕДОК ОШТ.БОРО ЋУРИЋ: Мато Зринић.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Да.

СВЕДОК ОШТ.БОРО ЋУРИЋ: Ја бих узео за себе да је то тај водник старије класе који је.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Како је био обучен?

СВЕДОК ОШТ.БОРО ЋУРИЋ: Био обучен?

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Да, како је био обучен, у униформи или тад кад је пуцао из тог снајпера?

СВЕДОК ОШТ.БОРО ЋУРИЋ: Био је, значи није био у цивилу, знам да није био у цивилу, е сад каква је била униформа.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Дакле, био је у униформи? Како је дошао ту, да ли је био пешке па носио пушку снајперицу, оне војне знамо повелике пушке.

СВЕДОК ОШТ.БОРО ЋУРИЋ: Имао је снајпер ту и ту смо се, мислим срели смо се, знали смо се, били смо добри. Каже видимо се, Боро у Сижју.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Јесте ли га видели после у колони?

СВЕДОК ОШТ.БОРО ЋУРИЋ: Нисам га више видео.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Више га нисте видели?

СВЕДОК ОШТ.БОРО ЋУРИЋ: Знам да сам га ја ошинуо са тим крампом у ногу ја и он смо разваљивали затвараче, бацали, тако сам ја промашио и тако, није ми била злонамера, насмејао сам се тако мало.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: А реците ми, Ви сте из места?

СВЕДОК ОШТ.БОРО ЋУРИЋ: Ја мислим да је то тај водник сто посто, сад баш кад сте рекли да је Мато Зрнић.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Из ког места рекосте да сте Ви?

СВЕДОК ОШТ.БОРО ЋУРИЋ: Место Васиљевци, општина Лукавац.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: На ком је то путу кад се иде из Тузле, то Ваше место, та општина Лукавац? Ја не знам те.

СВЕДОК ОШТ.БОРО ЋУРИЋ: Иде се Тузла, Лукавац, има место Турачић и ми се одвајамо идемо лево скроз, значи нисмо ми у правцу ниједнога града ни Добоја, ми смо значи одвајамо се идемо у планину једноставно.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: То није овамо на путу за Бијељину?

СВЕДОК ОШТ.БОРО ЋУРИЋ: Не.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Да ли је овај пут којим сте ишли камионом касније у колони то по подне или предвече, да ли је то исти тај пут којим се иде за Ваше место ово према Симин Хану? То није исто?

СВЕДОК ОШТ.БОРО ЋУРИЋ: То је пут према Прибоју, према Мајевици где сам ја рањен и где је колона излазила, значи колона није ишла према Добоју, значи ишла је према Мајевици.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Ви сте ишли из касарне том улицом, рекосте одмах на крају касарне је почела пуцњава по вама и по вашем камиону па сте камионом ишли јер нисте рањени Ви и возач, ако сам добро схватио, камионом сте ишли све до Симин Хана?

СВЕДОК ОШТ.БОРО ЋУРИЋ: Јесте.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Колико је то далеко од те касарне, од места где се почело пуцати на вас? Колико је то далеко, колико је далеко тај Симин Хан? Шта је то, да ли је то неко приградско насеље или неко село?

СВЕДОК ОШТ.БОРО ЋУРИЋ: Приградско насеље, то је већ излази се из Тузле.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Е па колико је то двоје далеко по некој Вашој процени?

СВЕДОК ОШТ.БОРО ЋУРИЋ: Не знам, нисам на тој релацији никад путовао док није тога и сад немам представу. Значи, боље да не лажем него да вас сад слажем нешто, значи не не могу, немам представу колико је то.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Да ли је даље од касарне до раскрснице Брчанска Малта или од раскрснице Брчанска Малта до тог Симиног Хана, шта је даље?

СВЕДОК ОШТ.БОРО ЋУРИЋ: Даље је према Симином Хану, само што је напад био усмерен баш у тој улици, значи ту је дочекана колона, а ово ко је већ прошао овамо значи било је мање пуцања на нас.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: То је моје следеће питање било, да ли се на ваш камион пуца све то време док идете до Симиног Хана?

СВЕДОК ОШТ.БОРО ЋУРИЋ: Овамо кад смо изашли, кад смо ту прошли на тој раскрсници, овамо кренули, значи било је мање пуцњаве. Значи, сва је ватра била усмерена у томе дијелу, то је можда 400, 500 метара. Значи, све што је ту успело иза значи.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Кад уђете од касарне, кад дођете до те раскрснице Брчанска Малта где идете, да ли идете право или скрећете лево или десно?

СВЕДОК ОШТ.БОРО ЋУРИЋ: Лево.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Скренули сте лево?

СВЕДОК ОШТ.БОРО ЋУРИЋ: Камион је био жути, возио је смеће, ударио директно у стуб и он је тако и остао. Значи, ту је нас погодило у задњи десни точак.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Ту на самој раскрсници?

СВЕДОК ОШТ.БОРО ЋУРИЋ: Јесте, значи пуцало је из правца вако равно.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: И реците ми још ово само. Да ли сте имали прилике да видите видео снимак?

СВЕДОК ОШТ.БОРО ЋУРИЋ: Нисам гледао никад.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Никад нисте гледали видео снимак?

СВЕДОК ОШТ.БОРО ЋУРИЋ: Нисам хтео гледати, сваке године има, ја нисам никад гледао, значи нисам хтео себи да стварам никакве, мислим гледали су људи сви, ја то никад нисам хтео погледати и не могу да лажем.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Је ли међу ових пет војника је ли у Вашој јединици било Хрвата, Муслимана? Да ли је било Хрвата и Муслимана тај дан на камионима по Вама?

СВЕДОК ОШТ.БОРО ЋУРИЋ: Не. Значи, кад сам дошао у касарну и ушао да видим шта има, ко има од моје јединице ту и да нађем своје лично наоружање, значи затекао сам један Брчко, Хрват, човек можда 55

година, био је с нама сигурно два, три месеца у јединици, њега сам нашао, једини стоји и ставио је пиштољ овде и имао је отворене овако латице горе и вадио је кутије металне.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Па не, то сам Вас питао управо због тога што сте поменули тог човека па ми се онда наметнуло да ли је било и других, да ли је било још Хрвата и Муслимана?

СВЕДОК ОШТ.БОРО ЋУРИЋ: Значи, није био с нама на камиону него сам га нашао кад сам ушао где је била наша команда чете ту јединице значи та просторија.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Нисам сигуран да сте завршили причу, Ви сте продужили према са тим санитарским возилом, где према Живиницама?

СВЕДОК ОШТ.БОРО ЋУРИЋ: Дошли смо само до те раскрснице и онда је блокирало, то је једно возило, мање возило, користити при санитару, значи било је на гусјеницама, али мало, значи није опремито никаквих наоружањем, имало је овако пушкарницу, ја кад сам се пењао на њега изгледа био сам баш на ту пушкарницу наишао и само је војска била унутра.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Ко вас је зауставио, Ви рекосте на некој раскрсници?

СВЕДОК ОШТ.БОРО ЋУРИЋ: Стало, блокирало, од чега ја не знам.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: «Патриотска лига», шта? Јесте ли ви заробљени били?

СВЕДОК ОШТ.БОРО ЋУРИЋ: Ми смо наишли на «Патриотску лигу».

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Молим?

СВЕДОК ОШТ.БОРО ЋУРИЋ: Ту смо наишли, било је ту униформисаних лица која се звала «Патриотска лига».

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Добро. Јесте ли заробљени?

СВЕДОК ОШТ.БОРО ЋУРИЋ: Не. Они су се разбежали, то је једно стратиште било и они су се разбежали.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Јер Ви рекосте на самом почетку да сте Ви после 9 дана у болници побегли?

СВЕДОК ОШТ.БОРО ЋУРИЋ: Јесте, ја сам напустио самовољно, значи нисам добио отпусницу.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: У том смислу? Добро.

СВЕДОК ОШТ.БОРО ЋУРИЋ: Нисам добио отпусницу.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Мало Вас је тешко пратити морам да признам из начина говора.

СВЕДОК ОШТ.БОРО ЋУРИЋ: Значи напустио сам самовољно, нисам добио, јер пошто је било доста рањеника онда су нас пребацили у касарну, у Бијељину и кад је било да се могло ићи кући за Београд одавде и онда за Бања Луку на авион, ја сам самовољно, дошао је један Куш Татомир и питао ме би ли ишао кући. Ја сам отишао санитарет а био је заставник неки активни, био је начелник санитарета однекле одоздо, мислим активни старешина и није га било. Значи, нисам могао добити своје папире, ја самовољно напустио, значи нисам узео своје папире, напустио сам и отишао сам за Београд са камионима и отишао за Бања Луку, из Бања Луке кући.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Тужиоце питања? Нема питања. Изволите?

АДВ. ЋОРЂЕ ДОЗЕТ: Сведок је описујући свој боравак у јединици помињао неки шатор изнад локалитета Козловац. Да ли може да се изјасни који састав јединице се ту налазио?

СВЕДОК ОШТ.БОРО ЋУРИЋ: Састав јединице?

АДВ. ЋОРЂЕ ДОЗЕТ: Да, одељење, вод, чета, шта је било ту?

СВЕДОК ОШТ.БОРО ЋУРИЋ: Па била је чета. Значи, командир чете је био потпоручник, овај висок младић исто Цевад, како се звао, знам да је био Муслиман, али најмање је боравио у јединици, кад год је дошао имао је проблема неких, значи апсолутно није био, значи није се ангажовао.

АДВ. ЋОРЂЕ ДОЗЕТ: Да ли може да се изјасни са којим оруђима или оружјем су били опремљени?

СВЕДОК ОШТ.БОРО ЋУРИЋ: Имали смо своје лично наоружање.

АДВ. ЋОРЂЕ ДОЗЕТ: Муницију бојеву или не?

СВЕДОК ОШТ.БОРО ЋУРИЋ: Муницију?

АДВ. ЋОРЂЕ ДОЗЕТ: Да?

СВЕДОК ОШТ.БОРО ЋУРИЋ: Имали смо муницију.

АДВ. ЋОРЂЕ ДОЗЕТ: Још једно питање везано за исказ. Рекао је везано за војника који је један од редовних војника који је рањен на камиону, каже «са нама је пошао на Озрен». Откуд му информација да тај његов камион или јединица или део јединице иде на Озрен?

СВЕДОК ОШТ.БОРО ЋУРИЋ: Тај момак уопше није са Озрена, он је из места Смолућа и он је био са том јединицом која је дошла, значи људи из Босне и Херцеговине, млади војници који су били редовна војска који су били по Србији, по Косову и Македонији, то је било враћено у Тузлу, они су ту и кад су се враћали, значи све се вратило што нису, значи што је било из Босне и Херцеговине они су остали у касарни, значи ови су

отишли дал' за Пожегу или Пожаревац, та јединица се вратила а ова наша војска.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, питање је било откуд зна да су кренули на Озрен?

АДВ. ЂОРЂЕ ДОЗЕТ: Да, дакле рекао је да се војник попео с њима на камион да иде с њима на Озрен.

СВЕДОК ОШТ.БОРО ЋУРИЋ: Зато што је, да вам кажем кад сам видео било је као да ћемо ићи, значи иде свако ко је са Озрена иде за Озрен, ко је са Мајевице иде за Мајевицу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То је Ваш закључак био?

СВЕДОК ОШТ.БОРО ЋУРИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте ли чули да је то неко рекао?

СВЕДОК ОШТ.БОРО ЋУРИЋ: Између војске се причало, значи нико није нама наредио да ми идемо, нас нико није делио, него значи све кад је то дошло кад се видело, значи креће се, била је између војске, ми смо између себе причали као иде се ко је значи за Озрен, извлачимо се према Озрену, ко је за Мајевицу према Мајевици, међутим, кад смо нападнути све је усмерено у том правцу којем ће се изаћи, што је остало вратило се у касарну.

АДВ. ЂОРЂЕ ДОЗЕТ: Ја морам признати да нисам очигледно добро пратио исказ овог сведока по питању тих локалитета. Ако сам добро схватио он је рањен у Симин Хану?

СВЕДОК ОШТ.БОРО ЋУРИЋ: Јесте.

АДВ. ЂОРЂЕ ДОЗЕТ: Симин Хан у том тренутку ко држи?

СВЕДОК ОШТ.БОРО ЋУРИЋ: Није га држао, мислим ја вам кажем ту смо, било је мање на нас напада. Значи, било је пуцања, а сад ко је пуцао ја не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Видели сте ко је ту? Јесте ли видели униформисана лица?

СВЕДОК ОШТ.БОРО ЋУРИЋ: Није било, него то је пуцано из кућа, значи нико није изашао пред нас на пут па нас напао, значи пуцало је.

АДВ. ЂОРЂЕ ДОЗЕТ: Конкретно питање. Да ли је Симин Хан српска територија?

СВЕДОК ОШТ.БОРО ЋУРИЋ: Не знам.

АДВ. ЂОРЂЕ ДОЗЕТ: Не знате? Да ли Вам је познат локалитет Славиновићи?

СВЕДОК ОШТ.БОРО ЋУРИЋ: Знам као да је ту била болница, знам отприлике где се налази.

АДВ. ЋОРЂЕ ДОЗЕТ: Да ли је то место пре Симиног Хана или после на том делу пута којим се Ви крећете?

СВЕДОК ОШТ.БОРО ЋУРИЋ: Не знам. Нисам био везан за тај део и не могу рећи, само знам да се зове Симин Хан где сам ја рањен.

АДВ. ЋОРЂЕ ДОЗЕТ: А да ли можете да се изјасните шта Ви видите од тренутка кад је отворена ватра на вас, ако сам добро схватио то је било у Брчанској Малти у раскрсници? Шта се дешава од Брчанске Малте до места где сте Ви рањени? Да ли испред Вас видите неке камионе, возила, рањене, мртве, да нешто гори?

СВЕДОК ОШТ.БОРО ЋУРИЋ: Значи, било је возила која су била скрећала и војника који су били рањени, значи једни су друге купили, значи на наш камион се нико није попео.

АДВ. ЋОРЂЕ ДОЗЕТ: Да ли игде на том путу до Вашег рањавања или касније видите неко возило у коме се налази или поред кога стоји ваш командант?

СВЕДОК ОШТ.БОРО ЋУРИЋ: Нисам, тек сам видео команданта у Прибоју.

АДВ. ЋОРЂЕ ДОЗЕТ: Хвала, немам више питања.

СВЕДОК ОШТ.БОРО ЋУРИЋ: Команданта сам видео у Прибоју у санитету кад су ме ту спремали за Бијељину.

АДВ. СТЕВАН ПРОТИЋ: Сведок је рекао кад се враћао у касарну тог дана у пола три, три, да је видео на Брчанској Малти људе који, каже трче тамо-амо и заузимају положаје. Тако је рекао. Моје питање је да ли су ти људи били наоружани?

СВЕДОК ОШТ.БОРО ЋУРИЋ: Били су наоружани. Сви су били у маскирним униформама.

АДВ. СТЕВАН ПРОТИЋ: Али нису били наоружани?

СВЕДОК ОШТ.БОРО ЋУРИЋ: Наоружани.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Сви су били наоружани.

СВЕДОК ОШТ.БОРО ЋУРИЋ: Ја кажем сви су били наоружани.

АДВ. СТЕВАН ПРОТИЋ: Када је сведок дошао у касарну да ли је о томе известио неког?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Питала сам да ли се јавио неком, он каже није ником.

АДВ. СТЕВАН ПРОТИЋ: Не, он се није јавио да је приступио у касарну. То је друго питање наравно које доводи на неки други терен, о томе ћу ја касније рећи. Моје питање, дакле, он види у некаквој раскрсници неке људе наоружане који заузимају положај. Када је дошао у касарну, када је чуо можда он у том моменту док је прилазио касарни није ни знао да се

спрема евакуација касарне, али сад кад је дошао у касарну видео да се спрема евакуација, да ли је неког обавестио – «Људи тамо се неко спрема за некакву акцију»?

СВЕДОК ОШТ.БОРО ЋУРИЋ: Значи, свога командира чете нисам нашао. Значи, њега више нисам видео никад.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Нисте конкретно одговорили на питање. Да ли сте известили некога пошто сте видели униформисана лица да заузимају положаје?

СВЕДОК ОШТ.БОРО ЋУРИЋ: Ја сам овако причао војсци, значи ја нисам имао свога командира да би ја њему имао шта рећи.

АДВ. СТЕВАН ПРОТИЋ: Дакле, нисте? Моје питање је, да ли је сведок када је рањен и када је ушао у тај санитет био у униформи?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Он је био у цивилу.

СВЕДОК ОШТ.БОРО ЋУРИЋ: Ја?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте ли Ви у цивилу били, је ли тако?

СВЕДОК ОШТ.БОРО ЋУРИЋ: Ја сам у цивилу дошао од куће.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Тад кад сте рањени да ли сте били у униформи или сте били цивил?

СВЕДОК ОШТ.БОРО ЋУРИЋ: У цивилу, имао пеглане хлаче, имао црни сако.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да, тако сам разумела, у цивилу је био.

АДВ. СТЕВАН ПРОТИЋ: Када је он први пут добио позив да да исказ пред било којим државним органом у вези свог рањавања тог 15. маја 1992. године?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Када сте добили први пут позив?

СВЕДОК ОШТ.БОРО ЋУРИЋ: Први пута сад пошто ја никада нисам тужио никога, ја сам рањен.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: На самом почетку је то рекао.

СВЕДОК ОШТ.БОРО ЋУРИЋ: Ја никога нисам ни тужио, људи су долазили, самоорганизирали, значи ја нисам никада тражио права, нисам никога тужио, нисам никакве одштете тражио, нисам ништа, ово је први пута да је мене неко позвао и да ја дајем изјаву. Значи, ја никад нисам никога тужио, ни наплатио, ништа.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Није нигде давао изјаву.

АДВ. СТЕВАН ПРОТИЋ: Не питам то наравно са никаквим негативним конотацијама према овом сведоку, али са наглашеним негативним конотацијама питам да ли је он након рањавања био у муслиманској болници, хрватској болници или болници коју је контролисала ЈНА чији је он био припадник?

СВЕДОК ОШТ.БОРО ЋУРИЋ: Био сам у болници Бијељина, оперисао ме др Шовић, др Шовић добро се сећам како се зове. Међутим, ја никад нисам, људи су покретали поступке, тужили се, гањали, ја нисам никад покрећо никакав поступак, нисам се учланио у никакве организације, значи водио сам рачуна, ишао зарађивао својој деци да своју децу одраним.

АДВ. СТЕВАН ПРОТИЋ: Ја се надам да Ви разумете да се не ради о Вашем праву.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли Ви знате која је то болница, ко је држао ту болницу, то је било питање браниоца?

АДВ. СТЕВАН ПРОТИЋ: Ради се о томе да сте Ви повређени.

СВЕДОК ОШТ.БОРО ЋУРИЋ: Држали Срби, значи у Бијељини.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Срби.

АДВ. СТЕВАН ПРОТИЋ: Срби? У Бијељину?

СВЕДОК ОШТ.БОРО ЋУРИЋ: Јесте. Значи, примит сам у Прибоју, то је био први стационар и значи одатле су нас слали за Бијељину.

АДВ. СТЕВАН ПРОТИЋ: Хвала, немам више питања.

СВЕДОК ОШТ.БОРО ЋУРИЋ: И оперисао ме др Шовић знам, добро знам он ме је оперисао. Међутим, ја никада нисам значи покрећо никакве поступке, нисам никад гањо, никаква права нисам ништа, значи повукао сам се и хранио своју породицу и још нешто да вам кажем. Ја имам сина 16 година који је рођен тад кад сам вам ишао ради њега, мој син још у Тузли нема имена, проверите па да видите зато што сам му хтео дати име Ђорђе и не може добити име Ђорђе, има име оца, име мајке, датум рођења, време рођења али није могао бити Ђорђе, сад да ли би могао бити нешто друго, ја не знам а не Ђорђе. Ето можете проверити слободно да ли мој син има име у Тузли, нема га.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Реците да ли познајете оптуженог Илију Јуришића? Да ли сте чули ко је то?

СВЕДОК ОШТ.БОРО ЋУРИЋ: Ја у то време само сам чуо за Бешлагића, био је човек, значи тад је био градоначелник Тузле и значи сва времена што смо ми имали информације знам да су се све водиле око имена Бешлагић. Значи, ја господина Јуришића не знам, нисам чуо ништа.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ми ћемо приказати снимак излазак колоне из касарне, па ето можете да прокоментаришете ако нешто препознате Ви прокоментаришите.

Ја бих молила режију да нам прикаже.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Пре него што се прикаже, ја мислим да је сасвим упутно и на месту и да се не ради о недозвољеној процесној

радњи, да се сведоку каже шта треба да види. Значи, приказаће се Брћанска Малта, приказаће се напад, можете ли, гледајте и препознајте Ваше возило, препознајте возило које сте видели у колони, кажите шта знате, на шта ће Вас подсетити итд., а не коментаришите.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То је то, то је управо то да прокоментаришете наравно ако нешто препознате, па ћете рећи то је возило које је стајало.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да је реч о стручном сведоку кад каже, кад се њему каже коментаришите он ће знати шта треба да коментарише, а када се каже сведоку који за тај део није стручан, тим пре што није уопште гледао, односно тешко га на то подсећа, онда коментаришите. Мислим да је недовољно упутно шта треба сведок да говори.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, то је то, он ће одмах прокоментарисати чим препозна нешто, наравно.

Молила бих режију да нам прикаже ЦД бр. 3. Да ли нам је укључен монитор? Излазак у 18:56 и почетак пуцњаве. Не, не, следећа.

СВЕДОК ОШТ.БОРО ЋУРИЋ: Не могу ништа приметити.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не можете? Ни Ваше возило? Не. Добро. Да ли имате Ви неко питање да поставите?

ОПТ.ИЛИЈА ЈУРИШИЋ: Не знамо се и немам шта да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Да ли истичете одштетни захтев? Имате право и накнадно у парничном поступку. Да ли ћете истаћи и да ли се придружујете кривичном гоњењу?

СВЕДОК ОШТ.БОРО ЋУРИЋ: Нисам се био укључивао у никакве организације а кад видим све како се поступа према нама тамо, ја не могу дат свом сину име, ја сам за, прикључујем се.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Придружујете се кривичном гоњењу? А да ли ћете истаћи одштетни захтев везано за Ваше рањавање? Имате право на то наравно.

СВЕДОК ОШТ.БОРО ЋУРИЋ: Хоћу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Хоћете нам само рећи да ли имате трошкове доласка и који су трошкови? Немам извештај о томе па нам Ви реците који су Ваши трошкови?

СВЕДОК ОШТ.БОРО ЋУРИЋ: Никакви, само карта. Значи, дошао сам из Словеније кући ту, значи свакако би дошао, то сам планирао, значи једино из Добоја до овде.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Колико износи карта?

СВЕДОК ОШТ.БОРО ЋУРИЋ: У једном правцу 18 еура.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У једном правцу?

СВЕДОК ОШТ.БОРО ЋУРИЋ: У једном правцу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То је 36 еура, колико би то било? Па реците нам у динарима?

СВЕДОК ОШТ.БОРО ЋУРИЋ: Значи, нисам дошао да зарадим, значи не оптерећујем се тиме шта ћу добити.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: 6.000,00 динара да ли Вам покрива то трошкове и за исхрану?

СВЕДОК ОШТ.БОРО ЋУРИЋ: Нисам тиме оптерећен.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА:

Сведок тражи трошкове на име превоза и трошкове исхране.

Суд доноси

Р Е Ш Е Њ Е

ИСПЛАТИТИ сведоку износ од 6.000,00 динара.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Хвала Вам господине Ћурићу, можете ићи.

СВЕДОК ОШТ.БОРО ЋУРИЋ: Хвала и вама, пријатно.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Пријатно. Хоћете позвати оштећеног Јовановић Живана.

Оштећени ЖИВАН ЈОВАНОВИЋ

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добар дан господине Јовановићу.

ОШТЕЋЕНИ ЖИВАН ЈОВАНОВИЋ: Ја бих мало сео, болестан сам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Наравно.

ОШТЕЋЕНИ ЖИВАН ЈОВАНОВИЋ: Не бих могао стајати.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Хоћете молим вас да принесете столицу.

Господине Јовановићу, хоћете нам рећи Ваше пуно име и презиме?

ОШТЕЋЕНИ ЖИВАН ЈОВАНОВИЋ: Јовановић Живан.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Које године сте рођени и где?

ОШТЕЋЕНИ ЖИВАН ЈОВАНОВИЋ: 1950. године, Пожарница.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Од оца?

ОШТЕЋЕНИ ЖИВАН ЈОВАНОВИЋ: Раде.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Где је Ваше пребивалиште?

ОШТЕЋЕНИ ЖИВАН ЈОВАНОВИЋ: Било је Пожарница прије рата, а сад је у Бијељини, а живим сад моментално годину дана у Пожарници, вратио сам се на своју очевину.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Која је адреса?

ОШТЕЋЕНИ ЖИВАН ЈОВАНОВИЋ: Пожарница б.б.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Пожарница? Шта сте по занимању?

ОШТЕЋЕНИ ЖИВАН ЈОВАНОВИЋ: Возач. Сад сам пензионер.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ви сте позвани у својству сведока оштећеног. Као сведок дужни сте да говорите истину, давање лажног исказа је кривично дело. Нисте дужни да одговарате на питања уколико би одговорима себе или неког Вашег блиског изложили тешкој срамоти, знатној материјалној штети или пак кривичном гоњењу. Ја бих Вас молила да прочитате текст заклетве који се налази испред Вас. Наглас молим Вас, наглас прочитајте текст заклетве.

ОШТЕЋЕНИ ЖИВАН ЈОВАНОВИЋ: Закључује се да ћу о свему што пред судом будем питан говорити само истину и да ништа од онога што ми је познато нећу прећутати.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Дакле, заклињем се.

ОШТЕЋЕНИ ЖИВАН ЈОВАНОВИЋ: Заклињем се.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА:

Сведок-оштећени упозорен, опоменут, заклет, изјави:

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Господине Јовановићу, Ви знате зашто сте позвани?

ОШТЕЋЕНИ ЖИВАН ЈОВАНОВИЋ: Знамо.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Вама је ко страдао?

ОШТЕЋЕНИ ЖИВАН ЈОВАНОВИЋ: Син.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Тог дана 15. маја 1992. године, је ли тако?

ОШТЕЋЕНИ ЖИВАН ЈОВАНОВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Како се Ваш син зове?

ОШТЕЋЕНИ ЖИВАН ЈОВАНОВИЋ: Душко.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Душко? Реците Ви сте обавештени, је ли тако да ли је он био рањен, како је страдао, да ли можете мало о томе да нам испричате?

ОШТЕЋЕНИ ЖИВАН ЈОВАНОВИЋ: Мој је син служио у Приштини и тај дан је дошао пребачени Босанци у Босну да служе војску, а Србијанци у Србију да иду, тако је пребачај те војске. Он је дошао у

Тузлу, у Лопаре, из Тузле отишао у Тузлу и тад је заглавио, није више ни дошао. Тај дан дошао је у Лопаре и из Лопаре отишао за Тузлу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли знате ближе како је, у ком је возилу био, да ли сте чули, како је страдао?

ОШТЕЋЕНИ ЖИВАН ЈОВАНОВИЋ: Био је у возилу санитет, хитне помоћи санитет којим је управљао један наш рођак Миломир Јовановић који је преживео.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Миомир Јовановић?

ОШТЕЋЕНИ ЖИВАН ЈОВАНОВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Откуд он у санитету, Ваш син?

ОШТЕЋЕНИ ЖИВАН ЈОВАНОВИЋ: Па био је у касарни и ајде рођак је и сео у санитет да иду за Пожарницу и тако. Било је њих шест, седам у том санитету који су, само тај Миломир је преживео возач.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А остали?

ОШТЕЋЕНИ ЖИВАН ЈОВАНОВИЋ: Остали није нико.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Сви су страдали који су били у санитету?

ОШТЕЋЕНИ ЖИВАН ЈОВАНОВИЋ: Зоља је ударила ваљда, шта ја знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А Јовановић да ли је он задобио било какве повреде овај Миломир Јовановић?

ОШТЕЋЕНИ ЖИВАН ЈОВАНОВИЋ: Јесте био је рањен и прихватио га је неки наш познаник, срећа налетео је на тога и тако да је преживео, није ишао у болницу, није нигде, код куће је, човек га спасио.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Реците је ли он ту на месту страдао Ваш син?

ОШТЕЋЕНИ ЖИВАН ЈОВАНОВИЋ: Јесте.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Имате право да истакнете одштетни захтев. Да ли ћете у овом поступку или ћете у посебном поступку парничном. Да ли ћете истакнути одштетни захтев?

ОШТЕЋЕНИ ЖИВАН ЈОВАНОВИЋ: Како?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Имате право на одштетни захтев. Да ли ћете га истаћи? Да ли ћете истаћи одштетни захтев рецимо у парничном поступку? Имате право да тражите накнаду штете.

ОШТЕЋЕНИ ЖИВАН ЈОВАНОВИЋ: Да, да, хоћу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Хоћете? Да ли се придружујете кривичном гоњењу?

ОШТЕЋЕНИ ЖИВАН ЈОВАНОВИЋ: Обавезно. Ево 16 година нико не одговара за тај.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Да ли има питања нека? Тужиоче?

Питања нема.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Још само једно питање. Да ли је пронађено тело Вашег сина?

ОШТЕЋЕНИ ЖИВАН ЈОВАНОВИЋ: Било је сарањен је у костурници само три коштице су пронађене, костурница у Бијељини, има костурница направљена у Бијељини тако да су узимали ону од мене и жене и дијете ово друго да има нешто.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Које годиште је био?

ОШТЕЋЕНИ ЖИВАН ЈОВАНОВИЋ: 1973.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: 1973.?

ОШТЕЋЕНИ ЖИВАН ЈОВАНОВИЋ: Био је војник активни.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Хвала Вам господине Јовановићу, можете ићи. Трошкове, Ви долазите одакле?

ОШТЕЋЕНИ ЖИВАН ЈОВАНОВИЋ: Ја долазим из Пожарнице, али довезао ме је комшија са аутом јер не бих могао доћи, имам висок притисак и шећер, али ево ова судиница Славица замолила ме је да дођем и ја сам дошао зато.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Имате право на трошкове превоза у висини карте па да ли можете да определите које би трошкове карте аутобуске били?

ОШТЕЋЕНИ ЖИВАН ЈОВАНОВИЋ: Ја знам колико ја сам потрошио, не знам ни карте ни.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли Вам је довољно 6.000,00 динара?

ОШТЕЋЕНИ ЖИВАН ЈОВАНОВИЋ: Не знам ни ја.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Сведок-оштећени тражи трошкове.

Суд доноси

Р Е Ш Е Њ Е

ИСПЛАТИТИ оштећеном 6.000,00 динара.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Хвала Вам господине Јовановићу, можете ићи.

За данас немамо ништа. Сутра мислимо да ће четири сведока бити присутно па ћемо видети. То би било све.

Суд доноси

Р Е Ш Е Њ Е

ПРЕКИДА СЕ главни претрес, а следећи наставља:

04.07.2008. године, са почетком у 09,30 часова.

ЗАПИСНИЧАР

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА-СУДИЈА